

Vršovice 5.2.2012

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, sešli jsme se na Boží pozvání, abychom děkovali za sebe a za druhé, abychom prosili o Boží přítomnost v našich životech a učili se žít z Boží milosti.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Hospodinovo milosrdenství je od věků na věky s těmi, kteří se ho bojí, jeho spravedlnost i se syny synů, s těmi, kteří dodržují jeho smlouvu. Ž 103,17.18a

Píseň: 639

Modlitba: Pane Bože, je tolik věcí kolem nás, je tolik věcí v našem životě, za které Ti můžeme děkovat a Tebe chválit. Je tolik věcí, které nás bolí, které nás trápí a my si s nimi nevíme rady. Moc Ti děkujeme, že smíme přicházet do společenství sboru, že smíme přicházet a naslouchat Tvému Slovu a prosit, abys nás jím vyučoval.

Abys nám ukazoval, za co všechno Ti můžeme být v životě vděční i tomu, jak porozumět situacím plným bolesti. Děkujeme, že před námi dnes otevřeš Josefův příběh. A děkujeme, že i tento příběh smíme vnímat v jistotě víry v Tvého Syna, Ježíše Krista jako našeho Spasitele. Děkujeme, že Jeho kříž a vzkříšení nás vede k přijetí života, který jsi pro nás připravil.

Prosíme, aby kříž a vzkříšení Ježíše z Nazareta otevírali budoucnost nejen pro nás, ale pro celý svět, který tápe a hledá. Amen.

Čtení: Gn 39,1-6.19-23

Píseň: 440

Text: Gn 41,37-42

Haleluja. Hospodine, celým svým srdcem ti vzdávám chválu, o všech divuplných činech tvých chci vypravovat. Haleluja. Ž 9,2

Četl jsem krásnou knihu od paní Evy Ibbotsonové „Tajemství 13. nástupiště“. Dal ji kdysi Kuba Dankovi. Moc vám toho o ní neřeknu, abyste se mohli těšit na to, že si ji přečtete. Ale řeknu vám to nejdůležitější. V té knize existuje Ostrov. Tak mu říkali. Ale je to zvláštní Ostrov, o kterém málokdo ví. Žijí tam postavy, o kterých víme jenom z pohádek. A žijí tam také lidé. Ale ti lidé jsou většinou natolik citliví, že chápou, že každý nemusí mít právě dvě ruce a nohy, ale klidně může mít jiný tvar

i jiné myšlení. A tak žijí v míru s jednookými obry nebo s draky. Neskáčou do moře pokaždé, když spatří mořskou vílu, jak si na skalisku rozčesává vlasy; místo toho jednoduše řeknou: „Dobré ráno.“ Žijí v míru i se zvířaty.

A tak se na Ostrov stěhují pohádkové postavy, kterým se v tom našem světě nelíbí. Ale stěhují se tam také lidé. Ti, který ostatní ubližují, ti, kteří jsou smutní a nešťastní, které nikdo nechce – ti všichni nacházejí na Ostrově nový domov.

Krásné, že? Kdo by na takový ostrov nechtěl? Kdo by na něm nechtěl žít? Kdo by nechtěl odejít z tohoto světa, když by tu měl trápení, bolest, úzkost?

Píseň: S31

Ale co má Ostrov z knihy Evy Ibbotsonové co společného s Josefem? (obr.) Copak o Josefovi víme? Když byl malý – a i později, když vyrostl – tak se měl moc pěkně. No – s bratry si příliš nerozuměl. On ho tatínek Jákob dost rozmazloval. Kuba nám minulý týden vyprávěl, že dostal Josef od tatínka Jákoba barevný plášť. A bratři se na Josefa pro to všechno hodně zlobili. Ale proč by Josef někam odcházel? Proč by chtěl na nějaký Ostrov? Měl se, konec konců, moc dobře.

Podíváme se dál. (obr.) Josef už tak spokojeně nevypadá. Nemá barevnou suknicí, barevný plášť. Copak se stalo? Bratři se na Josefa rozzlobili natolik, že ho prodali jako otroka do Egypta. A Josef teď slouží u pana Putifara. Nebylo by lepší, aby mu Pán Bůh ukázal cestu na ten náš zázračný Ostrov? Zdá se, že ne. On se Josef vlastně úplně špatně nemá. Pan Putifar z něj udělal správce domu. Tak to je asi zbytečné odcházet.

Ale podívejte se na další obrázek. (obr.) Jak to ten Josef vypadá? Zdá se, že je na tom ještě hůř. Josef se dostal do vězení. A naprosto neprávem – paní Putifarová ho pomluvila a Josef s tím nic nezmohl.

Pročpak to v životě nefunguje jako v té krásné knížce? Proč nemůžeme žít na Ostrově, kde nikdo nikoho nepomlouvá a neposílá do vězení, kde jsou na sebe všichni hodní? Kde nejsou žádní otroci, kde se lidé na sebe nedívají skrz prsty jenom proto, že jsou každý jiný, že je každý odjinud. Kde si lidé pomáhají.

Teď už by ale Pán Bůh Josefa na takový Ostrov přenést měl. Tohle přece nejde – chudák Josef ve vězení. Ale ne. Josef pěkně zůstal ve vězení. A

prostě tam žil. Jako všichni ostatní. A přece úplně ne jako všichni ostatní. Snažil se pomáhat, kde bylo potřeba pomoci. Když dostal nějaký úkol, snažil se jej vyplnit, jak nejlépe mohl. Když někdo požádal o radu - Josef poradil. Jak jen to zvládal? Josef každý den volal k Hospodinu - děkoval, že je Pán Bůh s ním a prosil, aby jej neopustil. Takový život žil Josef ve vězení v Egyptě.

Píseň: S267

To je pěkné, ale Josef je stále ve vězení! Je skutečně možné takové zapeklité situace způsobené lidskou zlobou, vyřešit tím, že budeme trpělivě poslouchat Pána Boha? Biblický příběh nás ujišťuje, že to tak je. Jen si to poslechněte.

Josef měl dva spoluvězně - faraonova pekaře a faraonova vrchního číšníka. Oběma se zdál sen a nevěděli si s ním rady. A tak šli za Josefem. Josef moc prosil Pána Boha, aby dokázal pomoci a sny dokázal vysvětlit. A skutečně se to Josefovi podařilo.

A představte si, tím to neskončilo. Po nějaké době měl sen sám vládce Egypta - faraon. Poslechněte si, co se mu zdálo:

„Stál na břehu řeky Nilu. A najednou z Nilu vystoupí 7 krásných, vykrmených krav. A za nimi 7 hubených. Těch 7 hubených sežralo 7 vykrmených. Pak z Nilu vystoupilo 7 krásných, bohatých klasů a za nimi 7 vyschlých. A těch 7 vyschlých sežralo 7 hubených.“

Co to jen mohlo znamenat? Faraon povolal moudré rádce, všichni přemýšleli a přemýšleli, ale nikdo na nic nemohl přijít. A faraon byl přesvědčený, že ten sen znamenal určitě něco důležitého. Co jen dělat? No přece - vrchní číšník si musí vzpomenout, kdo mu poradil ve vězení! A vrchní číšník si skutečně vzpomněl a faraon zavolal Josefa a Josef mu sen pěkně vysvětlil. „Přijde 7 bohatých let a po nich 7 let hladových, kdy bude neúroda. A vy se pane faraone pěkně připravte, postavte veliké sýpky, tam dělejte zásoby, aby lidé v těch 7 neúrodných letech neměli hlad.“

To byla rada! Faraon se zaradoval a Josefa rovnou z vězení posadil na stolec vrchního správce celé země. Tak to dobře skončilo, ne? Podívejte se, co všechno zažil a kde teď je. Tak to je dobře, že Pán Bůh na ten Ostrov Josefa neodnesl. To by teď nebyl vrchním správcem celého Egypta! Ale ono o to vlastně nešlo. Proč bylo důležité, že Josef neutekl na pohádkový Ostrov? Vždyť on tu byl velice důležitý! (podle obr.) Pomáhal v

domě Putifarově, pomáhal ve vězení, pomohl faraonovi. A tím správcem Egypta se stal, aby ještě pomohl. Však to ještě uslyšíte, jaké s Josefem měl Pán Bůh plány. Už se můžete těšit. I s námi má Pán Bůh plány. Proto nemáme utíkat. Však se na ty Boží plány můžeme těšit také. Amen.

Píseň: S274

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.

1K 10,13

Požehnaní: Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého. (Ř 15,13)

Píseň: 200